

Zippo มาตรฐานไฟแช็กมากขึ้น

นำเสนอเมื่อ : 10 มิ.ย. 2552

ไฟแช็กถูกคิดค้นขึ้นมาก่อนไม้ขีดไฟ

ไฟแช็ก

คืออุปกรณ์จุดไฟแบบพกพาสะดวกชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยช่องบรรจุที่ทำจากพลาสติกหรือโลหะ ใช้บรรจุเชื้อเพลิงที่เป็นของเหลว (มักจะเป็นแก๊สหรือปิโตรเลียมเหลวภายใต้แรงดัน) เมื่อจุดไฟจะมีกลไกที่ทำให้เกิดประกายไฟ (เสียงดัง แช็ก จึงเรียกว่าไฟแช็ก) และปล่อยเชื้อเพลิงในรูปแบบแก๊สออกมา ทำให้ไฟติดอยู่บนไฟแช็กและยังคงติดอยู่จนกระทั่งดับไฟ

ไฟแช็กเป็นอุปกรณ์ที่ให้ความสะดวกต่อผู้ที่นิยมสูบบุหรี่ เนื่องจากสามารถพกพาง่าย จุดได้ง่ายกว่า และใช้ได้มากกว่าไม้ขีดไฟ แต่อาจทำให้เกิดอันตรายหากของบรรจุเชื้อเพลิงแตกหัก และอาจจะระเบิดได้ถ้าวางในที่ที่มีความร้อนสูงหรือนำไปเผา

ประวัติ

ไฟแช็กอันแรกของโลกมีชื่อว่า ตะเกียงของเดอเบอไรเนอร์ ประดิษฐ์ขึ้นโดย โยฮันน์ วูล์ฟกัง เดอเบอไรเนอร์ (Johann Wolfgang Döbereiner) นักเคมีชาวเยอรมันเมื่อ ค.ศ. 1823 ทำงานโดยการยิงแก๊สไฮโดรเจนไปบนโลหะแพลทินัมที่วางกัน 4 เซนติเมตรบนอากาศ โลหะจะร้อนขึ้นและติดไฟได้เองโดยไม่ต้องใช้ประกายไฟ ไฟแช็กชนิดนี้ผลิตจำหน่ายเรื่อยมาจนถึง ค.ศ. 1880 จึงเลิกผลิต

ไฟแช็กเริ่มมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เนื่องจากทหารต้องใช้ไม้ขีดไฟสำหรับสองทางในความมืด แต่การจุดไม้ขีดในตอนเริ่มต้นนั้นทำให้เกิดแสงสว่างมาก และทำให้ต้องเสียชีวิตเพราะเป็นเป้าให้ถูกยิง ดังนั้นการจุดไฟที่ไม่ให้เกิดแสงสว่างมากจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ นักประดิษฐ์จึงได้พัฒนาไฟแช็กเพื่อใช้ในการทหาร และเมื่อ ค.ศ. 1918 สงครามสิ้นสุดลง ไฟแช็กจึงเป็นสินค้าที่ผลิตได้อย่างรวดเร็ว ง่ายดาย และราคาถูกลงกว่าแบบดั้งเดิม